

The Millie Arbesfeld Midreshet Yom Rishon

Sunday Morning Learning Program for Women

WWW.MIDRESHETYOMRISHON.ORG

ISRAEL: PAST, PRESENT AND FUTURE

Series Sponsored by Dina & David Steinberg (NMLS# 67325) and
Summit Funding, Your Mortgage Professionals (NMLS #52081 / 301151)
in memory of Samuel Ehrenhalt a"h

---

*Rabbi Shimon bar Yochai,
Rabbi Akiva,
and Jerusalem*

Rabbi Meir Goldwicht
May 3, 2015 • יד' אייר תשע"ה

1 בני יששכר מאמרי חודש אייר מאמר ג - ל"ג בעומר

הנה יום הזה ל"ג בעומר יומא דהילולא דרבי שמעון בן יוחאי, בו ביום עלה לשמי מרומים, ומסתמא ביום זה נולד גם כן, כי הקב"ה יושב וממלא שנותיהם של צדיקים מיום אל יום. הנה בו ביום שמתחיל האור כי טוב להאיר מן התורה, היינו טו"ב ימים קודם מתן תורה, בו ביום נתגלית הנשמה הקדושה בעולם אשר תגלה דרך אור כי טוב בתורה, על כן נקרא הקדוש ההוא "בוצינא קדישא" (היינו נר הקדוש), בו ביום עלה לשמי מרומים וצוה לר' אבא לכתוב (זח"ג רפז, ב) כל הגנזי נסתרות אשר נתגלו להשאיר ברכה מהארת האור הגנוז (כי טוב, כמה דאת אמר: "מה רב טובך אשר צפנת" כו'), שמור לנו ולבנינו עד יתגלה במהרה אור משיח צדקינו, כמו שאמרו רז"ל: "ויאמר אלקים יהי אור", זה אורו של מלך המשיח, בזכות התעסקות בהאור כי טוב אשר השאיר בוצינא קדישא לברכה ולחיים ולאור לכל ישראל:

ג]בזה תבין מנהג ישראל תורה הוא להדליק נרות ומאורות ביום זה, לכבוד האור כי טוב שמתחיל להתנוצץ ביום זה היקר, טו"ב ימים קודם מתן תורה, ולכבוד מאור התורה בוצינא קדישא אשר נתגלה ביום הזה, וביום הזה עלה לשמי מרומים, והוא יומא דהילולא דיליה לאורו נסע ונלך, לכבוד ספרו הקדוש זהר המאיר ומבהיק מסוף העולם ועד סופו [אשר כתב רבי אבא ביום הזה], והוא מאיר לנו בגלותינו עד כי יבוא משיח צדקנו, דאתמר ביה: "ויאמר אלקים יהי אור" [בגמטריא ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן], זה אורו של מלך המשיח יבוא במהרה בימינו ויגלה לנו האור הגנוז, "והמשכילים יזהירו כזהר הרקיע" (דניאל יב ג). ותבין לפי זה אשר נתאמת לנו מאנשי אמת, אשר השמחה ביום הזה על ציון ר' שמעון בן יוחאי היא שלא כטבע, "אור צדיקים ישמח" (משלי יג ט):

2 חידושים ובאורים יד אפרים יורה דעה (הל אבלות)

כד מי שיש לו יא"צ אסור לו לילך בלילה שלפני יום ה'א"צ על סעודה וי"א דאינו אסור רק בשנה ראשונה ושאר שנים נצטר ונהנו להחמיר אף בשאר שנים ומ"כ נראה דאם היא סעוד' של שמחה דהיינו סעודת נשואין יש לתחמיר אף בשאר שנים אבל בסעודה שאינו של שמחה אין להחמיר בשאר שנים ואף בסעודה של שמחה אין אסור בלילה שאחר ה'א"צ :

3 תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף פו עמוד א

דאמר רבי יוחנן: סתם מתניתין רבי מאיר, סתם תוספתא רבי נחמיה, סתם ספרא רבי יהודה, סתם ספרי רבי שמעון, וכולהו אליבא דרבי עקיבא

4 תלמוד בבלי מסכת גיטין דף סז עמוד א

וכן אמר ר"ש לתלמידיו: בניי, שנו מדותי, שמדותי תרומות מתרומות מידותיו של ר"ע.

5 תלמוד בבלי מסכת יבמות דף טז עמוד א

א"ל: אתה הוא עקיבא בן יוסף, ששמך הולך מסוף העולם ועד סופו? כתב הגאון בעל מצפה איתן בהגהותיו וז"ל: דע כי 'מסוף העולם ועד סופו' גימטריא תקס"ד, נגד תקס"ד פעמים שנזכר רבי עקיבא בכל הש"ס. ור"ע 'אוצר בלום' לחד גירסא בגיטין (דף סז) גימטריא שע"ה, שהלכה כמותו שע"ה פעמים - שע"ה עומדת לו.

6 תלמוד בבלי מסכת גיטין דף סז עמוד א

דתניא, איסי בן יהודה היה מונה שבחן של חכמים: ר"מ - חכם וסופר, ר' יהודה - חכם לכשירצה, ר' טרפון - גל של אגוזין, ר' ישמעאל - חנות מיוזנת, ר"ע - אוצר בלום, ר' יוחנן בן נורי - קופת הרוכלים, רבי אלעזר בן עזריה - קופה של בשמים, משנת ר' אלעזר בן יעקב - קב ונקי, ר' יוסי - נמוקו עמו, רבי שמעון - טוחן הרבה ומוציא קימעא.

7) תלמוד בבלי מסכת מנחות דף כט עמוד ב

אמר רב יהודה אמר רב: בשעה שעלה משה למרום, מצאו להקב"ה שיושב וקושר כתרים לאותיות, אמר לפניו: רבש"ע, מי מעכב על ידך? אמר לו: אדם אחד יש שעתיד להיות בסוף כמה דורות ועקיבא בן יוסף שמו, שעתיד לדרוש על כל קוץ וקוץ תילין תילין של הלכות. אמר לפניו: רבש"ע, הראהו לי, אמר לו: חזור לאחורך. הלך וישב בסוף שמונה שורות, ולא היה יודע מה הן אומרים, תשש כחו; כיון שהגיע לדבר אחד, אמרו לו תלמידיו: רבי, מנין לך? אמר להן: הלכה למשה מסיני, נתיישבה דעתו. חזר ובא לפני הקב"ה, אמר לפניו: רבונו של עולם, יש לך אדם כזה ואתה נותן תורה ע"י? אמר לו: שתוק, כך עלה במחשבה לפני.

8) תלמוד בבלי מסכת שבת דף לג עמוד ב

דיתיב רבי יהודה ורבי יוסי ורבי שמעון, ויתיב יהודה בן גרים גביהו. פתח רבי יהודה ואמר: כמה נאים מעשיהן של אומה זו: תקנו שווקים, תקנו גשרים, תקנו מרחצאות. רבי יוסי שתק. נענה רבי שמעון בן יוחאי ואמר: כל מה שתקנו - לא תקנו אלא לצורך עצמן, תקנו שווקין - להושיב בהן זונות, מרחצאות - לעדן בהן עצמן, גשרים - ליטול מהן מכס. הלך יהודה בן גרים וסיפר דבריהם, ונשמעו למלכות. אמרו: יהודה שעילה - יתעלה, יוסי ששתק - יגלה לציפורי, שמעון שגינה - יהרג.

אזל הוא ובריה טשו בי מדרשא. כל יומא הוה מייתי להו דביתהו ריפתא וכוזא דמיא וכרכי. כי תקיף גזירתא, אמר ליה לבריה: נשים דעתן קלה עליהן, דילמא מצערי לה ומגליא לן. אזלו טשו במערתא. איתרחיש ניסא איברי להו חרובא ועינא דמיא. והווי משלחי מנייהו, והווי יתבי עד צוארייהו בחלא, כולי יומא גרסי, בעידן צלויי לבשו מיכסו ומצלו, והדר משלחי מנייהו כי היכי דלא ליכלו. איתבו תריסר שני במערתא. אתא אליהו וקם אפיתחא דמערתא, אמר: מאן לודעיה לבר יוחי דמית קיסר ובטיל גזרתיה? נפקו. חזו אינשי דקא כרבי זורעי, אמר: מניחין חיי עולם ועוסקין בחיי שעה! כל מקום שנותנין עיניהן - מיד נשרף. יצתה בת קול ואמרה להם: להחריב עולמי יצאתם? חזרו למערתכם! הדור אזול. איתבו תריסר ירחי שתא. אמרי: משפט רשעים בגיהנם - שנים עשר חדש. יצתה בת קול ואמרה: צאו ממערתכם! נפקו, כל היכא דהוה מחי רבי אלעזר - הוה מסי רבי שמעון. אמר לו: בני, די לעולם אני ואתה. בהדי פניא דמעלי שבתא חזו ההוא סבא דהוה נקיט תרי מדאני אסא, ורהיט בין השמשות. אמרו ליה: הני למה לך? - אמר להו: לכבוד שבת. - ותיסגי לך בחד? - חד כנגד זכור, וחד כנגד שמור. - אמר ליה לבריה: חזי כמה חביבין מצות על ישראל! יתיב דעתייהו. שמע רבי פנחס בן יאיר חתניה ונפק לאפיה, עייליה לבי בניה הוה קא אריך ליה לבישריה, חזי דהוה ביה פילי בגופיה, הוה קא בכי, וקא נתרו דמעט עיניה וקמצוחא ליה. אמר לו: אוי לי שראיתך בכך! - אמר לו: אשריך שראיתני בכך, שאילמלא לא ראיתני בכך - לא מצאת בי כך. דמעיקרא כי הוה מקשי רבי שמעון בן יוחי קושיא - הוה מפרק ליה רבי פנחס בן יאיר תריסר פירוקי, לסוף כי הוה מקשי רבי פנחס בן יאיר קושיא - הוה מפרק ליה רבי שמעון בן יוחי עשרין וארבעה פירוקי. אמר: הואיל ואיתרחיש ניסא - איזיל אתקין מילתא, דכתיב גויבא יעקב שלם ואמר רב: שלם בגופו, שלם בממונו, שלם בתורתו. דויחן את פני העיר אמר רב: מטבע תיקן להם, ושמואל אמר: שווקים תיקן להם, ורבי יוחנן אמר: מרחצאות תיקן להם. אמר: איכא מילתא דבעי לתקוני? - אמרו ליה: איכא דוכתא דאית ביה ספק טומאה,

9) תלמוד בבלי מסכת יבמות דף סב עמוד ב

; ר"ע אומר: למד תורה בילדותו - ילמוד תורה בזקנותו, היו לו תלמידים בילדותו - יהיו לו תלמידים בזקנותו, שנא: בבקר זרע את זרעך וגו'. אמרו: שנים עשר אלף זוגים תלמידים היו לו לרבי עקיבא, מגבת עד אנטיפרס, וכולן מתו בפרק אחד מפני שלא נהגו כבוד זה לזה, והיה העולם שמם, עד שבא ר"ע אצל רבותינו שבדרום, ושנאה להם ר"מ ור' יהודה ור' יוסי ורבי שמעון ורבי אלעזר בן שמוע, והם הם העמידו תורה אותה שעה. תנא: כולם מתו מפסח ועד עצרת.

10) תלמוד בבלי מסכת נדרים דף נ עמוד א

אמרה ליה: זיל הוי בי רב, אזל תרתי סרי שנין קמי דר' אליעזר ור' יהושע. למישלם תרתי סרי שנין קא אתא לביתה, שמע מן אחורי ביתיה דקאמר לה חד רשע לדביתהו: שפיר עביד לך אבוך, חדא, דלא דמי לך! ועוד, [שבקך] ארמלות חיות כולהון שנין! אמרה ליה: אי צאית לדילי, ליהווי תרתי סרי שנין אחרנייתא. אמר: הואיל ויהבת לי רשותא איהדר לאחורי. הדר אזל הוה תרתי סרי שני אחרנייתא. אתא בעשרין וארבעה

אלפין זוגי תלמידי, נפיק כולי עלמא לאפיה. ואף היא קמת למיפק לאפיה, אמר לה ההוא רשיעא: ואת להיכא? אמרה ליה: איודע צדיק נפש בהמתו. אתת לאיתחזויי ליה, קא מדחן לה רבנן, אמר להון: הניחו לה, שלי ושלכם שלה הוא.

(11)

(a) תלמוד בבלי מסכת יומא דף כה עמוד ב

עשה שנים עשר דד לכיור כדי שיהיו שנים עשר אחיו הכהנים העסוקין בתמיד מקדשין ידיהן ורגליהן בבת אחת.

(b) במדבר רבה (וילנא) פרשת נשא פרשה יד
שנים עשר חדשים לחמה ושנים עשר חדשים ללבנה

(c) בבא בתרא ז:

שנים עשר חודש הוא בעיר הרי הוא כאנשי העיר

(d) מדרש תהלים (בובר) מזמור יט
שנים עשר חודש בשנה, וארבע תקופות בשנה,

(12)

(a) בראשית רבה (וילנא) פרשת חיי שרה פרשה ס
"ב חודש שנותנין לכתולה לפרנס את עצמה,

(b) תלמוד בבלי מסכת ראש השנה דף טז עמוד ב, דף יז עמוד א
בינוניים - יורדין לגיהנם ומצפצפין ועולין, שנאמר אוהבאתי את השלשית באש וצרפתים כצרף את הכסף ובחנתים כבחן את הזהב הוא יקרא בשמי ואני אענה אתו, ועליהם אמרה חנה: בה' ממית ומחיה מוריד שאול ויעל. בית הלל אומרים: ורב חסד מטה כלפי חסד, ועליהם אמר דוד גאהבתי כי ישמע ה' את קולי, ועליהם אמר דוד כל הפרשה כולה: דלתי ולי יהושיע. פושעי ישראל בגופן, ופושעי אומות העולם בגופן - יורדין לגיהנם, ונידונין בה שנים עשר חדש, לאחר שנים עשר חדש גופן כלה, ונשמתן נשרפת, ורוח מפזרת תחת כפות רגלי צדיקים, שנאמר דועסותם רשעים כי יהיו אפר תחת כפות רגליכם.

(c) פסיקתא זוטרתא (לקח טוב) בראשית פרשת וישב פרק לט
"ב חודש עשה יוסף, ששה חדשים בבית, וששה חדשים בשדה:

(d) מדרש תנחומא (בובר) פרשת נח
שנים עשר חדש שעשה נח בתבה, לא טעם טעם שינה, לא ביום ולא בלילה,

(e) שיר השירים רבה (וילנא) פרשה ב
שנים עשר חדש שעשו ישראל לפני הר סיני מתמתקים בדברי תורה

(f) תלמוד בבלי מסכת ערכין דף י עמוד א
ובשנים עשר יום בשנה החליל מכה לפני המזבח: בשחיטת פסח ראשון,

(g) תלמוד בבלי מסכת ערכין דף יג עמוד ב
. אין פוחתין משנים עשר ליום עומדין על הדוכן, ומוסיפין עד עולם.

(h) אוצר המדרשים (אייזנשטיין) עולם קטן

אמר רב י"ב מזלות ברא הקב"ה בעולם כולם ברא באדם.

(i) אוצר המדרשים (אייזנשטיין) חופת אליהו

י"ב דברים יש לו למי שיש לו אשה: רצון שנאמר ויפק רצון מה', עזר שנאמר אעשה לו עזר כנגדו, חומה שצריכה להיות כחומה שאינה זזה ממקומה שנאמר אני חומה, חיים שנאמר ראה חיים עם האשה, עושר שנאמר ולאברהם הטיב בעבורה לפיכך נאמר כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקולה, ברכה שנאמר להניח ברכה וגו', שלום שנאמר וידעת כי שלום אהלך, שמחה שנאמר ושמחת אתה וביתך, כפרה שנאמר וכפר בעדו ובעד ביתו, עטרה שנאמר אשת חיל עטרת בעלה, כבוד שנאמר אשת חן תתמוך כבוד, טובה שנאמר מצא אשה מצא טוב (משלי י"ח).

(13) אירות הארי

ביום סמך רבי עקיבא החמישה תלמידים הנזכרים שגדלו ועשו פירות. וכו"ל. ולכן נקרא יום ל"ג יום שמחתו של ברשב"י שבו ביום נסמך ע"י ר"ע

(14) תלמוד בבלי מסכת ברכות דף לה עמוד ב

תנו רבנן: ואספת דגנך, - מה תלמוד לומר - לפי שנאמר: ולא ימוש ספר התורה הזה מפיו, יכול דברים ככתבן? תלמוד לומר: ואספת דגנך - הנהג בהן מנהג דרך ארץ, דברי רבי ישמעאל; רבי שמעון בן יוחי אומר: אפשר אדם חורש בשעת חרישה, וזורע בשעת זריעה, וקוצר בשעת קצירה, ודש בשעת דישה, וזורע בשעת הרוח, תורה מה תהא עליה? אלא: בזמן שישראל עושין רצונו של מקום - מלאכתן נעשית על ידי אחרים, שנאמר: וזעמדו זרים ורעו צאנכם וגו'. ובזמן שאין ישראל עושין רצונו של מקום - מלאכתן נעשית על ידי עצמן, שנאמר: חואספת דגנך; ולא עוד, אלא שמלאכת אחרים נעשית על ידן, שנאמר: טועבדת את אויבך וגו'. אמר אביי: הרבה עשו כרבי ישמעאל - ועלתה בידן, כרבי שמעון בן יוחי - ולא עלתה בידן.

(15) תלמוד בבלי מסכת מנחות דף צט עמוד ב

רבי יוסי אומר: אפי' סילק את הישנה שחרית וסידר את החדשה ערבית - אין בכך כלום, אלא מה אני מקיים לפני תמיד? שלא ילין שלחן בלא לחם. א"ר אמי: מדבריו של ר' יוסי נלמוד, אפילו לא שנה אדם אלא פרק אחד שחרית ופרק אחד ערבית, קיים מצות ולא ימוש (את) ספר התורה הזה מפיו. אמר רבי יוחנן משום ר"ש בן יוחי: אפי' לא קרא אדם אלא קרית שמע שחרית וערבית - קיים לא ימוש, ודבר זה אסור לאומרו בפני עמי הארץ.

(16) תלמוד בבלי מסכת מנחות דף כט עמוד ב

אמר לפניו: רבוננו של עולם, הראיתני תורתו, הראני שכרו, אמר לו: חזור [לאחורך]. חזר לאחוריו, ראה ששוקלין בשרו במקולין, אמר לפניו: רבש"ע, זו תורה וזו שכרה? א"ל: שתוק, כך עלה במחשבה לפני. יום ל"ג בעומר הוא הילולא דרשב"י, כי מת אז, והיה למעלה הילולא, וכדכתיב הנערה באה אל המלך, וראוי לכל איש הירא וחרד לשום אל לכו יום ההוא לשוב בתשובה, כי זכות רשב"י מסייעת להבא לטהר, ולא לבלות זמן בעולם הזה בהבלי עולם, אשר הוא צער לצדיק. יערות דבש)

(17) רש"י דברים פרשת וזאת הברכה פרק לד

(יב) ולכל היד החזקה - שקבל את התורה בלוחות בידיו: ולכל המורא הגדול - נסים וגבורות שבמדבר הגדול והנורא: לעיני כל ישראל - שנשאו לכו לשבורס הלוחות לעיניהם, שנאמר (לעיל ט, יז) ואשברם לעיניכם, והסכימה דעת הקב"ה לדעתו, שנאמר (שמות לד, א) אשר שברת, יישר כחך ששברת

18) הגה"ק רבי יונתן אייבשיץ זצוק"ל:

"יום ל"ג בעומר הוא הילולא דרשב"י, כי מת אז, והיה למעלה הילולא, הנערה באה אל המלך, וראוי לכל איש הירא וחרד אל ליבו יום ההוא, לשוב בתשובה, כי זכות רבי שמעון מסייע להבא ליטהר, ולא לבלות הזמן בעוה"ר בהבלי עולם אשר הוא לצדיק צער."

19) משנה מסכת אבות פרק ג

משנה ג

[*] רבי שמעון אומר שלשה שאכלו על שלחן אחד ולא אמרו עליו דברי תורה כאילו אכלו מזבחי מתים שנאמר (ישעיה כ"ח) כי כל שלחנות מלאו קיא צואה בלי מקום אבל שלשה שאכלו על שלחן אחד ואמרו עליו דברי תורה כאילו אכלו משלחנו של מקום ברוך הוא שנאמר (יחזקאל מ"א) וידבר אלי זה השלחן אשר לפני ה'

20) תלמוד בבלי מסכת ברכות דף נד עמוד ב

ואמר רב יהודה שלשה דברים [המאריך בהן] מאריכין ימיו ושנותיו של אדם: המאריך בתפלתו, והמאריך על שלחנו, והמאריך בבית הכסא. והמאריך בתפלתו, מעליותא היא? והאמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן: כל המאריך בתפלתו ומעיין בה סוף בא לידי כאב לב שנאמר: +משלי י"ג+ תוחלת ממשכה מחלה לב. ואמר רבי יצחק: שלשה דברים מזכירים עונותיו של אדם, ואלו הן: קיר נטוי, ועיון תפלה, ומוסר דין על חבירו לשמים! - הא לא קשיא, הא - דמעיינן בה, הא - דלא מעיינן בה. והיכי עביד - דמפיש ברחמי. והמאריך על שלחנו - דלמא אתי עניא ויהיב ליה, דכתיב +יחזקאל מ"א+ המזבח עץ שלוש אמות גבה, וכתיב +יחזקאל מ"א+ וידבר אלי זה השלחן אשר לפני ה', פתח במזבח וסיים בשלחן! רבי יוחנן ורבי אלעזר דאמרי תרוייהו: כל זמן שבית המקדש קיים - מזבח מכפר על ישראל, ועכשיו - שלחנו של אדם מכפר עליו. והמאריך בבית הכסא מעליותא הוא? והתניא, עשרה דברים מביאין את האדם לידי תחתונות: האוכל עלי קנים, ועלי גפנים, ולולבי גפנים, ומוריגי בהמה, ושדרו של דג, ודג מליח שאינו מבושל כל צרכו, והשותה שמרי יין, והמקנח בסיד ובחרסית, והמקנח בצרור שקנח בו חברו, ויש אומרים: אף התולה עצמו בבית הכסא יותר מדאי! - לא קשיא, הא - דמאריך ותלי, הא - דמאריך ולא תלי. כי הא דאמרה ליה ההיא מטרוניתא לרבי יהודה ברבי אלעאי: פניך דומים למגדלי חזירים ולמלוי ברבית. - אמר לה: הימנותא! לדידי תרוייהו אסירן; אלא, עשרים וארבעה בית הכסא איכא מאושפיזאי לבי מדרשא, דכי אזילנא בדיקנא נפשאי בכולהו.

21) שמות פרשת תרומה פרק כה

(י) וְעָשׂוּ אֲרוֹן עֲצֵי שֵׁטִים אֲמָתִים וְחָצִי אָרְכוֹ וְאֶמָּה וְחָצִי רָחְבוֹ וְאֶמָּה וְחָצִי קָמְתוֹ:
(יא) וְצִפִּיתָ אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר מִבֵּית וּמְחוּץ תִּצְפְּנוּ וְעָשִׂיתָ עָלָיו זָרְזָהָב סָבִיב:

22) שמות פרשת תרומה פרק כה

(כג) וְעָשִׂיתָ שְׁלֶחַן עֲצֵי שֵׁטִים אֲמָתִים אָרְכוֹ וְאֶמָּה רָחְבוֹ וְאֶמָּה וְחָצִי קָמְתוֹ:
(כד) וְצִפִּיתָ אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר וְעָשִׂיתָ לוֹ זָרְזָהָב סָבִיב:
(כה) וְעָשִׂיתָ לוֹ מִסְגֶּרֶת טָפַח סָבִיב וְעָשִׂיתָ זָרְזָהָב לְמִסְגֶּרֶתוֹ סָבִיב:

23) שמות פרשת תצוה - כי תשא פרק ל

(א) וְעָשִׂיתָ מִזְבֵּחַ מִקְטָר קִטְרֶת עֲצֵי שֵׁטִים תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ:
(ב) אֶמָּה אָרְכוֹ וְאֶמָּה רָחְבוֹ רְבֹועַ יְהִיָּה וְאֲמָתִים קָמְתוֹ מִמְנוֹ קַרְנֹתָיו:
(ג) וְצִפִּיתָ אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר אֶת־גָּגוֹ וְאֶת־קִירָתוֹ סָבִיב וְאֶת־קַרְנֹתָיו וְעָשִׂיתָ לוֹ זָרְזָהָב סָבִיב:

24) בראשית פרשת לך לך פרק טו

(ה) וַיּוֹצֵא אֹתוֹ הַחוּצָה וַיֹּאמֶר הִבְטַחְנָא הַשְּׂמִימָה וּסְפֹר הַכּוֹכָבִים אִם־תּוּכַל לְסַפֵּר אֹתָם וַיֹּאמֶר לוֹ כֹּה יִהְיֶה זְרָעְךָ:

25) בראשית פרשת ויצא - וישלח פרק לב

(יג) וְאַתָּה אֲמַרְתָּ הֵיטֵב אֵיטִיב עִמָּךְ וְשָׂמְתִי אֶת־זְרָעְךָ כְּחוֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא־יִסָּפֵר מְרֹב:

26) בראשית פרשת תולדות - ויצא פרק כח

(יד) וַיְהִי זְרָעְךָ כְּעֵפֶר הָאָרֶץ וּפְרֻצֹת יָמָה וְקִדְמָה וְצַפְנָה וְנִגְבָּה וְנִבְרָכוּ בְךָ כָּל־מְשַׁפְּחֹת הָאָדָמָה וּבְזְרָעְךָ:

27) משנה מסכת אבות פרק ג

משנה ט

[*] רבי חנינא בן דוסא אומר כל שיראת חטאו קודמת לחכמתו חכמתו מתקיימת וכל שחכמתו קודמת ליראת חטאו אין חכמתו מתקיימת הוא היה אומר כל שמעשיו מרובין מחכמתו חכמתו מתקיימת וכל שחכמתו מרובה ממעשיו אין חכמתו מתקיימת: